

Neodporovalo tedy ustanovení § 9 pravidel, když se obec, odpírajíc vrácení dávky připadající na nepoužité vstupenky, odvolávala na závadu, která nebyla ob. kontr. orgány přímo při zábavě zjištěna a vytčena, která však byla zjištěna později.

Není tudíž ve shodě se zákonem, zrušil-li žal. úřad k odvolání pořadatelky zábavy usnesení ob. zastupitelstva proto, že závada nebyla konstatována ve smyslu § 9 pravidel.

Č. 6113.

S p o l k o v é p r á v o: Porušení veřejného řádu nelze samo o sobě shledávat již v tom, že spolek se přihlásil k zamýšlenému svazu spolků, jehož stanovy byly k úřadu zadány, ani v tom, že spolek nepolitický se zúčastnil na podnicích spolku politického, pokud podniky ty samy se nevymykají ze statutární působnosti spolku.

(Nález ze dne 30. listopadu 1926 č. 24.753.)

V ě c: Všedělnická tělocvičná jednota »Jarost« v S. (adv. Dr. Ed. Kalabis) proti ministerstvu vnitra (min. taj. Lad. Šimák) o rozpuštění spolku.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítnuto bylo odvolání stěžujícího si spolku z výnosu zsp-é v Praze z 12. ledna 1924, jímž jmenovaný spolek byl podle § 113 úst. listiny rozpuštěn. — — —

Žal. úřad jako důvod pro rozpuštění stěžujícího si spolku uvedl, že spolek ten svojí činností porušil veř. řád, a toto porušení shledal ve trojí činnosti jeho: 1. že stěžující si spolek přistoupiv v květnu 1921 k Federaci dělnických tělocvičných jednot v Praze, kteráž v tu dobu nebyla vůbec zařízena podle zákona spolkového, a působiv v době té jako složka této Federace, jejíž zařízení a cíle nebyly ve shodě se zákonem, sledoval cíle organizace ilegální; 2. že označoval se jako Federovaná dělnická tělocvičná jednota, používal tedy jiného než statutárního názvu a 3. že pořádal své podniky s organizací politickou.

Proti tomu namítá stížnost nejprve, že v činnosti ad 1. uvedené, nelze spatřovati porušení veř. řádu, a to právem. Žal. úřad spatřuje sdružení s ilegální organizací v tom, že stěžující si spolek učinil usnesení o přistoupení k Federaci D. T. J. v době, kdy stanovy této Federace nebyly dosud úřadem spolkovým vzaty na vědomí. O účasti na ilegální organizaci bylo by však lze mluvit jedině tenkrát, kdyby tato organizace jako ilegální skutečně již existovala a vyvíjela činnost. Něco takového se však v nař. rozhodnutí ani netvrdí ani to ze spisů nevychází. Potom však to, k čemu stěžující si spolek přistoupil, bylo v době té tvořící se svaz spolků, jehož proponenti předložili stanovy svazu tohoto úřadu, aby je vzal na vědomí ve smyslu § 4 spolk. zák., a usnesení spolku, že k tomuto svazu přistupuje, má prostě povahu přihlášky za člena s podmínkou a s platností, až svaz ten po zákonu bude existovati. Takováto přihláška pohybuje se však úplně v mezích spolk. zákona a nemůže proto odůvodnit závěr, že jí byl porušen veř. řád.

Stížnosti jest také dáti za pravdu, pokud vytýká, že činností shora ad 3. vytčenou stěžující si spolek nepřekročil meze svých stanov a neporušil veř. řád. V pořádání podniků s organizací politickou nelze viděti opuštění půdy, vymezené spolku nepochitickému jeho stanovami, dokud se netvrdí, že by onen podnik sám byl takového rázu, jež bylo by lze kvalifikovati jako mimostatutární. Něco takového však žal. úřad netvrdí. Proto tedy ani v činnosti zde vytčené nemohl nss shledati dostatečný důvod pro rozpuštění spolku a neměl tedy příčiny zabývati se námitkou vadnosti řízení, již stížnost spatřuje v tom, že nebylo udáno konkrétně, o jaký podnik šlo.

Leč žal. úřad — jak shora již uvedeno — vytkl stěžujícímu si spolku ještě třetí závadnou činnost, t. j. že se označoval jako Federovaná D. T. J. a že tedy používal jiného než statutárního názvu. Ani v písemné stížnosti ani při ústním jejím provedení nebylo nař. rozhodnutí v tomto bodě bráno v odpor. Stěžující si spolek ani nepopírá skutkové zjištění že názvu právě uvedeného skutečně užíval, ani se nepokusil dovoditi, že pojmenování to je ve shodě s platnými jeho stanovami, ani konečně nebrojí proti právnímu názoru, že takováto používání nestatutárního jména zakládá porušení veř. řádu.

Poněvadž tedy tento moment, z něhož žal. úřad vyvodil závěr, že jde o porušení veř. řádu, zůstal stížností úplně nepopřen, a to i co do oprávněnosti úsudku z něho čerpaného, nemohl nss na jeho přezkoumání podle § 18 zák. o ss vejíti a musil stížnost zamítnouti.

Č. 6114.

Učitelstvo: * Výnos zem. škol. rady mor. z 20. ledna 1905 č. 663 o přídavcích za výpomocné vyučování učitelů obecných škol na školách měšťanských byl zrušen článkem XIV., odst. 1 ve spojení s článkem X. zák. z 13. července 1922 č. 251 Sb.

(Nález ze dne 1. prosince 1926 č. 22592.)

V ě c: Filipina B. v B. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o substituční přídavek.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Min. škol. zamítlo nař. rozhodnutím odvolání Filipíny B. z výnosu zř.-y mor. z 8. září 1924, jímž jí byla odepřena odměna za vyučování češtině na občanské škole s něm. jazykem vyučovacím v B., poněvadž ustanovení výnosu zř.-y z 20. ledna 1905 č. 663, vydaného v dohodě se zv mor., pozbyla dle čl. XIV. zák. č. 251/22 platnosti dnem účinnosti tohoto zákona a st-lka se tudíž nemůže předpisu toho k odůvodnění svého nároku dovolávati. Pokud pak opírá st-lka svůj nárok na žádanou odměnu o předpis čl. X. zák. č. 251/22, není její námitka odůvodněna, poněvadž má pouze definitivu bez určení místa a na učitele toho druhu se cit. ustanovení nevztahuje. Učitelé bez určení místa na rozdíl od učitelů s místní definitivou nemohou býti považováni dle cit. ustanovení za povolané z jedné školy na jinou školu.